

DE IEPENZIEKTE IN AMERIKA

door
CHRISTINE BUISMAN.

Uit het artikeltje van Dr. de Hoogh in het Augustusnummer van dit tijdschrift heb ik gemerkt, dat er ook in Nederlandsche Boschbouw-kringen belangstelling bestaat voor het vraagstuk van de iepenziekte in Amerika. Daar de mededeelingen, die Dr. de Hoogh overnam uit het Amerikaansche tijdschrift „American Forests” nog voor eenige aanvulling en verbetering vatbaar zijn, leek het me gewenscht, hierop even nader in te gaan.

De verontrustende berichten over een gevaarlijke ziekte in de iepen in Europa waren reeds tot de Amerikaansche phytopathologen doorgedrongen, toen in 1930 in Ohio *Graphium ulmi* werd ontdekt. Ofschoon het slechts enkele gevallen betrof, werden dadelijk krachtige maatregelen genomen om een uitbreiding van de ziekte te voorkomen. De aangetaste exemplaren werden opgeruimd en men stelde in Ohio een uitgebreiden opsporingsdienst in, die materiaal van iederen zieken iep moest verzamelen. Dit materiaal werd vervolgens onderzocht op het „Dutch Elm Disease Laboratory” van het Agricultural Experiment Station te Wooster, Ohio. In 1930 werden zoo 5 boomen aangetroffen, die door *Graphium ulmi* waren aangetast, 4 in Cleveland en 1 in Cincinnati. Geen enkele aanwijzing kon worden verkregen, waaruit het plotselinge optreden van de ziekte te verklaren zou zijn. In 1931 signaleerde men in Ohio 4 gevallen, in 1932 geen enkel; in 1933 wederom één geval. Het lijkt er dus veel op, dat de ziekte zich in Ohio niet tot een gevaarlijke epidemie zal uitbreiden. Dit ligt niet aan de iepensoorten, die daar worden aangeplant, aangezien uit kunstmatige infectieproeven met *Graphium ulmi* is gebleken, dat alle Amerikaansche iepensoorten vatbaar zijn voor de iepenziekte. De in de Vereenigde Staten voornamelijk voorkomende iep, *Ulmus americana*, is zelfs in hooge mate vatbaar.

Opmerkelijk is echter, dat in Ohio geen iepenspintkevers voorkomen. Waarschijnlijk bestaat er daardoor slechts een geringe mogelijkheid tot uitbreiding van de ziekte.

Geheel anders dan in Ohio is evenwel op het oogenblik de toestand in de omgeving van New-York. Hier werd aan het eind van 1932 de ziekte geconstateerd, en al spoedig bleek, dat het niet om enkele boomen ging. In de omgeving van New-York zag men in den zomer van 1933 vele

zieke iepen. In de staten New-Jersey en New-York werden honderden aangetaste boomen geroid. Ook heeft men nog één ziektegeval vastgesteld in Baltimore, Maryland; en twee in Connecticut. Het tweede geval in Connecticut werd eerst in Februari 1934 ontdekt. ¹⁾

Al spoedig gelukte het, de infectiebron van deze epidemie op te sporen. Eén der havens van New-York bleek namelijk de losplaats te zijn van groote stukken ruw iepenhout, afkomstig uit Frankrijk, die in Amerika tot fineerhout werden verzaagd. In deze blokken trof men niet alleen *Graphium ulmi*, maar ook zoowel den grooten als den kleinen iepenspintkever levend aan. De groote iepenspintkever kwam nog niet in de Vereenigde Staten voor, de kleine is reeds jaren geleden in de Oostelijke Staten ingevoerd, en heeft zich daar verbreid. Het iepenziekte-probleem in de buurt van New-York kunnen we dus vergelijken met dat in Europa.

Gelijk Dr. de Hoogh vermeldde, heeft men in de Vereenigde Staten voor het bestrijdingswerk groote sommen uitgetrokken, terwijl verschillende laboratoria zich bezig houden met den wetenschappelijken kant van de kwestie. Hieruit blijkt, dat men daarginds het belang van een zoo volledig mogelijke bestrijding ten volle beseft en dat men vastbesloten is al het mogelijke te doen, teneinde de ziekte te overwinnen.

¹⁾ Naar uit de in Augustus 1934 verschenen publicatie van het Department of Agriculture te Washington blijkt, waren toen in New-Jersey en New-York reeds meer dan 3800 ziektegevallen geconstateerd, in Connecticut 23.